

gode Forudsætninger for at faa disse. Men der ligger jo ikke mindre gode Forudsætninger for Baner mange andre Steder. Naar jeg f. Eks. har ønsket en Bane ned til Middelfart, er der sagt, at denne Bane vilde komme til at konkurrere med Statsbanerne paa en lille halv Milsvej, og derfor var det ikke muligt at lægge denne Bane ned til Middelfart. Men her lægger man en Bane fra Vigerslev til Køge, endskønt man i Forvejen har en Bane fra Roskilde til Køge. Her bliver der Konkurrence i allerhøjeste Grad; ganske vist er det Staten, der konkurrerer med sig selv, og ikke en Privatbane, der konkurrerer med Staten. Det samme er Tilfældet, naar Talen er om en Bane fra Køge til Kvarkeby. I det hele taget er Forholdet de fleste Steder det ved Anlægget af ny Baner, især hvor det er Baner, der komme ind som Forbindelsesbaner mellem bestaaende Statsbaner; at disse Baner i høj Grad ville komme til at konkurrere med Statsbanerne. Men det er ikke min Mening at ville udtale mig imod disse Baner, de ere vist gode og fornuftige alle sammen; det, jeg er imod, er kun det, at man ikke i nogen Grad har kunnet strække sig med Hensyn til Statstilskuddet til de andre Baner, der ikke, havde jeg nær sagt, faa den Lykke at gaa i en Ministers Valgkreds. Det ærede Medlem for Nakskov (Ludvig Reventlow) er i dette Øjeblik saa venlig at række mig en lille Seddel, hvorpaa der staar Nakskov—Kragens. Ja, jeg synes, at Nakskov—Kragens-Banen burde have Tilskud af Halvdelen lige saa godt som de andre Baner, som jeg i øvrigt kan gaa med til.

Naar nu dette Jernbanelovforslag er ved at forlade Folketinget, kunde jeg ønske at sige blot et Par Ord med Hensyn til Værdistigningsskatten. Jeg indrømmer, at Værdistigningsskatten i den Skikkelse, den nu har faaet her i Folketinget, efter at mine Ændringer bleve forkastede ved 2den Behandling, ikke er i en saa god og udmærket Skikkelse, som jeg kunde ønske det. Men da jeg fuldt ud anerkender det Princip, som ligger i Værdistigningsskatten, at Samfundet tager i alt Fald en nogenlunde antagelig Del af den Værdistigning, som Samfundet tilfører en Mand, uden at han behøver at gøre det ringeste Arbejde derfor, er jeg alligevel glad ved Forslaget og kan stemme for det, som det foreligger. Det gaar dog i den rigtige Retning, selv om ogsaa Retningen vilde være bleven en ganske anderledes udmærket Retning, hvis

man havde gjort mig den Tjeneste at vedtage de Ændringsforslag, jeg havde stillet.

Til Slutning vil jeg kun sige et Ord om en lidt mærkelig Maade, hvorpaa man fra Regeringspressens Side i Dag optræder med Hensyn til enkelte af de Forslag, vi her ere ved at tale om at vedtage. Man viser mig, at i et Regeringsblad her i København møder man med en aldeles røgelsesduftende Ros til den højtærede Trafikminister for, at der paa Forslaget her er Tale om en Bane Gilleleje—Helsing—Tisvildeleje, som om det var Trafikministeren, der havde opfundet denne Bane, som om det var Trafikministeren, der havde maattet lægge sig i Selen, slæbe og slide, agitere voldsomt, arbejde ihærdigt for at faa denne Bane ført igennem. Man tillægger Trafikministeren al den Ros, man kan hitte paa at tildele ham i den Henseende, og meget, meget mere, end han har fortjent. Thi det vide dog alle ærede Medlemmer af Udvalget, og det vide alle ærede Medlemmer, som have set Ændringsforslagene til dette Forslags 2den Behandling her i Tinget, at er der nogen, der har Ære af dette Forslags Fremkomst, saa er det det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det er de to, der have stillet Ændringsforslag derom, og man kan ikke med Rette paastaa, at disse Ændringsforslag ved Sagens 2den Behandling fik nogen stor Støtte hos den højtærede Minister. Jeg har egentlig opfattet det, som om den højtærede Minister modstræbende er gaaet med til disse Baner. Gaaet med er han jo alligevel, det er det vigtigste — saa behøve vi jo ikke at tage os det saa forførdeligt nær, at et Regeringsblad her i Byen finder det formaalstjenligt at rose den højtærede Minister, som om det var ham ganske alene, der havde opfundet Banen og ved sit ihærdige Arbejde gjort, at denne Bane blev ført igennem.

Kr. Jensen: Det er kun nogle ganske korte og faa Bemærkninger, jeg har at gøre, og de ville nærmest forme sig som en Beklagelse over den kranke Skæbne, som tilsigtes givet den Bane, der gaar igennem min Valgkreds, Banen fra Nysted over Nykøbing til Stubbekøbing. Da Sagen forelaa til 1ste Behandling her i Fjor, talte jeg for den og godtgjorde formentlig, at det var ganske ubilligt og uretfærdigt, at man vilde unddrage denne Bane det sædvanlige Tilskud fra Staten, Halvdelen.